

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 10

*Матеріали ІХ Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Становлення та розвиток української державності:
актуальні проблеми державного та регіонального управління
на сучасному етапі розвитку суспільства”,
м. Київ, МАУП, 14 листопада 2013 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2014

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 1 від 29.01.14)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
А. А. Ізнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
Ф. М. Медвідь, канд. філос. наук, проф.
О. В. Куроченко, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук, проф.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соціальних наук, проф.;
В. В. Утвенко, канд. іст. наук, доц.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук, проф;
М. В. Чечетов, д-р наук держ. упр., проф.;
Н. П. Ярош, д-р наук держ. упр.

Видання здійснене в рамках проекту
“Наукові праці МАУП”

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 10: Матеріали ІХ Всеукр. наук.-практ. конф. “Становлення та розвиток української державності: актуальні проблеми державного та регіонального управління на сучасному етапі розвитку суспільства”, м. Київ, 14 листоп. 2013 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голова) [та ін.]. — 2014. — 414 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становленню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і суспільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

громадянського суспільства в Україні	232	Ігнатенко А. В. Поняття управління фінансами банку в сучасних економічних дослідженнях: проблеми визначення та аналізу	277
Жабюк І. Я. Шляхи вдосконалення механізму управління та регулювання системи економічного захисту операцій торговельного підприємства в Україні	237	Карпова К. В. Стратегічне планування у сфері економічної безпеки вищого навчального закладу приватної форми власності	283
Левченко М. О., Левченко В. М. Рекомендації щодо управління та вдосконалення нормативно- правової бази забезпечення єдиної системи підготовки молоді в Україні до військової служби на контрактній основі	242	Колесник В. М. Напрями формування природно- ресурсного потенціалу країни	288
Левченко М. О. Стан та перспективи розвитку сфери туризму в Україні: управлінський аспект	247	Колодізева С. О. Науково-методичні підходи до визначення поняття організаційного забезпечення управління банківськими послугами	291
Доносо Варгас Дієго Хосе, Доносо Варгас Сантьяго Феліпе, Доносо Варгас Хавієр Національна безпека в умовах модернізації політичної системи України	255	Коноплястий Є. В. Тенденції формування стратегії управління екологічною системою (на прикладі м. Києва)	297
Бабіч Г. В. Підходи до впровадження світового досвіду боротьби з контрабандою в Україні на державному і місцевому рівнях	260	Курчина Т. О. Маніпулятивні технології на виборах в Україні в умовах модернізації політичної системи	303
Бодров А. В. Роль неурядових організацій в процесі становлення громадянського суспільства	262	Лісовська Ю. П. Адміністративно-правові засади управління інформаційною сферою	307
Гула С. Є., Гула О. А. Повноваження Міністерства економічного розвитку і торгівлі України у сфері державних закупівель	266	Малгожата М. Г., Гурина Т. І., Кокоріна А. І. Вчення Руссо про державу в умовах модернізації політичної системи України	310
Журавльов А. В. Державна охорона органів державної влади та посадових осіб як напрям правоохоронної діяльності	269	Медвідь А. М., Мельниченко Я. Б., Пришва О. М. Філософсько-правові ідеї часів Київської Русі і сучасна українська державна	316
Исмаилова Хураман Эльдар кызы Государственная политика в сфере формирования и развития толерантного общества	273	Медвідь А. М., Столітній М. М., Беселія А. Б. Співвідношення права і закону в сучасному державному будівництві	325
		Мишляєв Т. Ю. Вплив соціополітичних поділів на політичний розвиток суспільства	329

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЮ СФЕРОЮ

Становлення і розвиток української державності, вип. 10, с. 307–309

Сучасний стан розвитку суспільства характеризується тим, що збільшується роль інформаційної сфери.

Існуюча політика держави в інформаційній сфері спрямована як на розвиток безпосередньо інформаційної сфери, так і на підвищення ефективності розвитку державності, безпеки, оборони, пріоритетних галузей економіки, фінансової та грошової системи, соціальної сфери, галузей екології та використання природних ресурсів, науки, освіти і культури, міжнародного співробітництва за допомогою інформаційної сфери. Пріоритетна увага приділяється підвищенню ефективності державного управління як однієї з функцій держави. Це підтверджується і Концепцією Національної програми інформатизації, у якій інформаційна сфера, інформатизація розглядаються як важливий засіб для розвитку України [4].

Виробництво інформаційного продукту, а не продукту матеріального, визначає інформаційне суспільство. Інформація та знання стають головними стратегічними ресурсами такого суспільства, в якому інформація проникає в усі сфери суспільства та держави.

В умовах становлення інформаційного суспільства в Україні і світі пріоритетне місце серед різних напрямів державного управління посідає управління інформаційною сферою. Фундаментальною основою його здійснення виступають норми права, які покликані врегулювати та впорядкувати відповідні управлінські процеси, забезпечити їх цілеспрямованість, системність, стабільність і збалансованість.

У зв'язку з цим дослідження організаційно-правових аспектів державного управління в інформаційній сфері виступає актуальним завданням сучасної адміністративно-правової науки.

Під державним управлінням в інформаційній сфері слід, загалом, розуміти підзаконну виконавчо-розпорядчу діяльність уповноважених державних органів, їх посадових осіб з реалізації функцій і завдань держави у сфері суспільних інформаційних та інформаційно-інфраструктурних відносин відповідно до інтересів суспільства [6]. Метою державного управління в інформаційній сфері на сучасному історичному етапі є забезпечення задоволення потреб особи і суспільства в цілому в інформації як стратегічному ресурсі його розвитку.

Нині в нашій державі управління інформаційною сферою здійснює п'ять основних органів державної влади: два регуляторних органи — Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення та Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, а також три органи виконавчої влади — Державний комітет з телебачення та радіомовлення України, Держінформнауки України та Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України.

Стрімкі темпи розвитку і значні трансформації інформаційної сфери як об'єкта державного регулювання в умовах становлення інформаційного суспільства зумовлюють і прискорений розвиток зазначеної підгалузі адміністративного права. Нормативно-правовою основою правового регулювання державного управління інформаційною сферою є підгалузь адміністративного права, яка являє собою систему однорідних предметно споріднених правових інститутів, що включають ієрархічно побудовану сукупність первинних і вторинних спеціальних правових норм, які регулюють здійснення галузевого та міжгалузевого управління в різних галузях і сферах, що входять до інформаційної сфери як складного об'єкта державного управління шляхом визначення завдань і основних напрямів діяльності держави, системи та адміністративно-правового статусу суб'єктів державного управління та керованих ними суб'єктів інформаційних відносин, а також регулювання взаємодії між ними у зазначеній сфері.

Так, у Законі України “Про інформацію” закріплено правові основи одержання, використання, поширення та зберігання інформації, визначено коло учасників інформаційних відносин, урегульовано режими доступу до інформації, її джерела, види, напрями і способи державної інформаційної політики тощо.

Якщо Кодекс України про адміністративні правопорушення має концептуальне значення для реалізації саме каральної функції органів державного управління у сфері інформаційної безпеки, то Закон України “Про інформацію” є фундаментальним для закріплення правових основ їх правозабезпечувальної та правозахисної діяльності.

Для якісного управління процесами в інформаційному просторі необхідним є функціонування комплексної керуючої системи, яка складається з таких підсистем: суб'єктів (держава, територіальні та інші громади, громадські організації); об'єктів (процеси у внутрішньому, міжнародному і глобальному сегментах інформаційного простору та їх похідні); механізму здійснення керуючого впливу (державний апарат, інститути держави і суспільства, громадський сектор, ЗМІ).

Інформаційна держава має орієнтуватися передусім на інтереси інформаційного суспільства. Для цього держава повинна розробити відповідну інформаційну політику, ефективна реалізація якої, тобто ефективне державне управління інформаційною сферою, повинна враховувати можливості міжнародного співробітництва у сфері інформаційних технологій, продуктів і послуг,

реальні можливості вітчизняної інформаційної індустрії.

Література

1. Конституція України // ВВР України. — 1996. — № 30. — Ст. 141.
2. Закон України “Про інформацію” від 02.10.1992 р. // ВВР України. — 1992. — № 48. — Ст. 650.
3. Закон України “Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки” // ВВР України. — 2007. — № 12. — Ст. 102.
4. Закон України “Про Концепцію Національної програми інформатизації” від 4 лютого 1998 р. // Юрид. вісник України. — 1998. — № 18.
5. Арістова І. В. Державна інформаційна політика та її реалізація в діяльності органів внутрішніх справ України: організаційно-правові засади: Дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07 / Нац. ун-т внутрішніх справ. — Х., 2002. — 476 с.
6. Багдасарян А. А. Державне управління в інформаційній сфері України. — [Електронний ресурс] — Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/prmapr/2010_3/pdf_files/148-154.pdf
7. Бурило Ю. П. Організаційно-правові питання державного управління в інформаційній сфері: Дис. ... канд. наук: 12.00.07. — 2008. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://adminpravo.com.ua/index.php/2010-04-13-14-05-13/145-2010-09-28-13-27-30/1942-22.html>